

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 1. Decembar 2011. god.
Br.ref.:RK154/11

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

O

Slučaju br. KI48/10

Podnosilac

Naser Rexhepi

**Ocena ustavnosti odluke Okružnog privrednog suda VI.C.br 54/2003, od 15.
aprila 2003. god.;**

i

**Odluka Vrhovnog suda Kosova Ac.br 39/2003 od 19. juna 2003. god. i Rev.E br
11/2003 od 18. maja 2004. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVA

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Kadri Kryeziu, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Ivan Čukalović, sudija
Gjyljeta Mushkolaj, sudija i
Iliriana Islami, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Naser Rexhepi iz sela Donja Koretica, SO Glogovac predstavljen od strane advokata Imera Ibriqaja iz Komorana.

Osporene odluke

2 Osporene odluke u Ustavnom sudu su:

- a. Rešenje VI.C.br 54/2003, od 15. aprila 2003. god. - Okružni privredni sud;
- b. Rešenje Ac.br 39/2003 od 19. juna 2003. god. - Vrhovni sud Kosova; i
- c. Rešenje Rev. E br 11/2003 od 18. maja 2004. god. -Vrhovni sud Kosova

Predmetna stvar

3 Osnova predmeta dostavljenog Ustavnom sudu Republike Kosova 30. juna 2010. god. je ocena ustavnosti i zakonitosti odluka Okružnog privrednog suda – rešenje VI.C.br 54/2003 od 15. aprila 2003. god., rešenje Vrhovnog suda Kosova - Ac.br 39/2003 od 19. juna 2003. god., i rešenje Vrhovnog suda Kosova rev. E br 11/2003 od 18. maja 2004. god.

Pravna osnova

4. Član 113.7 u vezi sa članom 21.4 Ustava Republike Kosova (u daljem tekstu: Ustav), članom 47. Zakona br. 03/L-121 (od 16. decembra 2009. god.) o Ustavnom sudu Republike Kosova (u daljem tekstu: Zakon)), i pravilo 56.2 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: „Poslovník o radu“).

Postupak pred Sudom

5. Podnosilac zahteva tvrdi da je podneo zahtev Ustavnom sudu 25. juna 2010. god.
6. Dana 30. juna 2010. god., podnosilac zahteva je priložio kao dopunski dokument „akt kojim je ovlastio predstavnika“ (ovlašćenje) svog predstavnika, potvrđen od strane Opštinskog suda u Glogovcu.
7. Dana 26. avgusta 2010. god., Ustavni sud je pismom br. ref.-DRLSA-1262/10 mb obavestio Vrhovni sud Kosova o zahtevu podnosioca i istovremeno zahtevao njihov odgovor u vezi sa ovim zahtevom, ali tokom zakonom predviđenog roka, Ustavni sud nije dobio nikakav odgovor.
8. Dana 16. Decembra 2010, nakon razmatranja izveštaja sudije izvestioca, Ivana Čukalovića, Veće za razmatranje u sastavu: Robert Carolan (predsedavajući) i prof. dr Enver Hasani i dr Iliriana Islami, istog dana, sudu u punom sastavu su izneli svoje predloge o odbijanju zahteva kao neprihvatljivog.

Kratak opis činjenica

9. Prema tvrdnji podnosioca zahteva g. Namera Rexhepija, od 7. jula 1999. god. do 1. juna 2000. god., PTP „Fer-Treg“ sa sedištem u Drenasu (Glogovac), čiji je on vlasnik, je snabdevao gorivom Kosovski zaštitni korpus (u daljem tekstu: „KZK“), podržano primerkom izveštaja Prve oblasti zaštite KZK u Skenderaju, br. prot. 106/00 od 5. jula 2000. god., štampano i potpisano od strane komandanta oblasti, general-majora Samija Lushtakua, prosleđeno generalnom štabu KZK-a, uz razjašnjenje da je ovu oblast snabdevao gorivom u vrednosti od 80.763.44 DM ili konvertovano u evrima 41.293 €, iznos za koji g. Naser Rexhepi tvrdi da nikada nije dobio i koji KZK duguje.
10. Sa rešenjem o Dozvoli za izvršenje E, br. 100/2002 od 7. oktobra 2002. god., Okružni Privredni sud je dozvolio izvršenje prema kome KZK u svojstvu optuženog treba da plati

tužitelju PTP Fer-Tregu, sa vlasnikom g. Naserom Rexhepijem, na ime duga iznos od 41.293,89 € u roku od 8 dana.

11. Dana 15. aprila 2003. god., Okružni privredni sud je prilikom odbacivanja od strane KZK-a, doneo Rešenje VLC. br. 54/2003 kojim je opozvao svoju prethodnu odluku E, br. 100/2002 od 7. oktobra 2002. god., i smatra kao tužbu predlog za dozvolu izvršenja, dok je stavom 2 (dva) ovog rešenja tužba PTP "Fer-Treg", sa vlasnikom g. Naserom Rexhepijem, odbačena kao neprihvatljiva.
12. Vrhovni sud Kosova je 19. juna 2003. god. Rešenjem Ac.br.39/2003 ODBACIO zahtev tužitelja kao neosnovan i ostavio na snazi rešenje Okružnog privrednog suda u Prištini VL.C br.54/2003 od 15. aprila 2003. god.
13. Tužitelj PTP "Fer-Treg" sa vlasnikom g. Naserom Rexhepijem je zahtevao reviziju Vrhovnog suda, i ovaj sud je rešenjem Rev.br.11/2003 odbio reviziju tužitelja potvrdivši rešenje Vrhovnog suda Ac, br. 39/2003 od 19. juna 2003. god.
14. Isti tužitelj je podneo svoju tužbu Okružnom privrednom sudu, za isti predmet, ali ovog puta protiv 1. KZK-a 2. general-pukovnika Agima Çekua i 3. Odjeljenja pravosuđa sa sedištem u Prištini. Tužba protiv prvog optuženog je odbijena kao predmet već rešen rešenjem III,C.br.213/2005 od 27. oktobra 2005. god., dok su tužbe za ostale optužene odbijene kao neprihvatljive.
15. Vrhovni sud Kosova je delujući na osnovu žalbe tužitelja na rešenje Ac.br.94/2005 od 14. decembra 2005. god., odbio žalbu tužitelja za prvi deo dispozitiva rešenja Okružnog privrednog suda, odnosno pitanja o dugovima sa KZK-om, dok je promenjen deo u vezi sa trećeoptuženim, predmet koji je prosleđen Opštinskom sudu u Prištini, kao nadležnom sudu.
16. Krajnje nezadovoljan svim navedenim g. Rexhepi se 26. juna 2010. god. obratio zahtevom Ustavnom sudu Republike Kosovo.

Pretpostavke podnosioca

17. Podnosilac zahteva preko svog predstavnika tvrdi da su mu gorenavedenim rešenjima povređena prava garantovana Ustavom, kao i član 10 [Ekonomija], član 22. stavovi 1, 2, 7, 23, 24, 25, 26, član 31 [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], član 36 [Pravo na privatnost], član 49 [Pravo na rad i vršenje profesije] itd.
18. Podnosilac zahteva takođe tvrdi da je rešenjem o dozvoli za izvršenje E, br. 100/2002 od 7. oktobra 2002. god., Okružni privredni sud dozvolio izvršenje na osnovu zakona prema kome KZK u svojstvu optuženog treba da uplati njemu kao tužitelju sumu od 41.293,89 € na ime duga, u roku od 8 dana. Kasnije, rešenjem tog suda, donetim nakon odbacivanja KZK-a sa brojem VI.C.br 54/2003, od 15. aprila 2003. god, prema podnosiocu na nezakoniti način poništeno je prvo rešenje u njegovu korist, i žalba tužitelja je odbačena kao neprihvatljiva, Vrhovni sud Kosova rešenjem Ac.br 39/2003 od 19. juna 2003. god, i rešenjem Rev.E br 11/2003 od 18. maja 2004. god., je odbilo žalbu, odnosno reviziju protiv rešenja o poništenju rešenja E, br. 100/2002 od 7. oktobra 2002. god., koje je bilo u korist podnosioca zahteva.

Procena prihvatljivosti zahteva

19. Da bi mogao da presudi po zahtevu podnosioca, sud mora prvo da se pozove na član 113.7 u vezi sa članom 21.4 Ustava, koji predviđa:"

"Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom"; i

"Ustavom utvrđena prava i osnovne slobode važe i za pravna lica, onoliko koliko su izvodljiva."

20. Sud takođe ima u vidu:

Član 46. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo koji se odnosi na individualne zahteve i predvida:

Ustavni sud prima i procesuirá podneske podešene na osnovu člana 113, stava 7 Ustava Republike Kosovo, ukoliko utvrdi da su ispunjeni zakonski uslovi.

21. Analizirajući dokumentaciju predmeta koju je podneo podnosilac zahteva, zaključeno je da poslednje rešenje o ovom sporu, sud doneo 14. decembra 2005. god. a stranki je uručeno 15. februara 2006. god.

22. Uvek imajući u vidu vremenski rok, Sud smatra da je podnosilac zahteva zahtevao ocenu ustavnosti akata **javnih organa** (zadnje rešenje Vrhovnog suda Kosova Ac.br. 94/2005 od 14. decembra 2005. god.) koje datira od perioda pre nego što je Ustav Republike Kosova stupio na snagu (15. juna 2008. god.) stoga Ustavni sud ne može da oceni ustavnost pravnih akata, kojima se pretpostavlja da su povredena prava garantovana Ustavom, pošto u to vreme ta prava nisu predviđena niti zagwarantovana Ustavom, zato što ni sam Ustav nije postojao u to vreme, **stoga smatram da je ovaj zahtev neprihvatljiv i prema Ustavu racione temporis.** (vidi Blečić protiv Hrvatske, zahtev br. 59532/00, rešenje ESLJP od 29. jula 2004. god., kada je ESLJP proglasio zahtev za neprihvatljiv zato što odredbe Evropske konvencije o ljudskim pravima ne obavezuju ugovorne strane bilo kojim aktom ili pravnom situacijom koja je prestala da **se** postoji pre no što je konvencija stupila na snagu.

23, Isto obrazloženje Evropski sud je koristio kada je proglašen za neprihvatljiv zahtev **Jasiiniene protiv Lituanije** (vidi *mutatis mutandis Jasiiniene protiv Lituanije, zahtev br. 41510/98, presude ESLJP od 6. marta i 6. juna 2003. god.*).

24. U ovim okolnostima Sud smatra da podnosilac zahteva nije ispunio uslove prihvatljivosti i stoga:

IZ TIH RAZLOGA

Shodno članu 113.7 Ustava, članu 47. Zakona i pravilu 36.3 (h) Poslovnika o radu, Ustavni sud na zasedanju održanom 16. decembra 2010. god., jednoglasno:

ODLUČUJE

- I. DA ODBIJE zahtev kao neprihvatljiv zbog toga što je prema Ustavu zahtev *ratione temporis*.
- II. Ova odluka će biti dostavljena strankama i objavljena u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- III. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Ivan Čukalović

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani

